

PRIZNANJE DIUS-a ZA 2013. GODINU

Žiri u sastavu: Gordana Dobrić (istoričarka umetnosti i kustoskinja), Sava Ristovič (istoričar umetnosti i novinar) i Stevan Vukovič (kustos i likovni kritičar), na osnovu pregleda i analize izložbene ponude u Republici Srbiji tokom 2013. godine, po kriterijumima formiranim u skladu sa Pravilnikom o dodeli Priznanja Društva istoričara umetnosti Srbije za najbolju izložbu savremene likovne umetnosti iz 1993. godine, kada je ova nagrada uspostavljena, doneo je sledeću odluku:

Priznanje Društva istoričara umetnosti Srbije za najbolju autorsku izložbu savremene likovne umetnosti u 2013. godini dodeljuje se **Sanji Kojić Mladenov za autorsku koncepciju, strukturu, selekciju umetnika i tekstualnu elaboraciju izložbe "Flux likvida" („Teenje tečnosti“), održane u salonu Narodnog muzeja u Zrenjaninu od 14. oktobra do 8. novembra 2013. godine, u organizaciji Savremene galerije u Zrenjaninu.** Izložba "Flux likvida" je bio njen odgovor na poziv da se jubilarno 10. Bijenale akvarela, osnovano u Zrenjaninu 1991. godine s idejom stimulisanja umetnika za rad u tehnici akvarela u okviru savremenog likovnog stvaralaštva, posveti definisanju onih principa umetničkog delovanja u širem dijapazonu medija koji bi se mogli izvesti iz logike koju rad u tehnici akvarela nameće. To su, dakle, upotreba tečnosti, brzina izvođenja koncepta, lazurnost, luminoznost i transparentnost materijala.

Sanja Kojić Mladenov ne izostavlja sa izložbe radove koji su realizovani u tehnici akvarela (radovi M. Sigeti i I. Nedeljkovič Žigić), ili u kombinovoj tehnici koja uključuje i akvarel (MP_art i diSTRUKTURA), ali neke od navedenih principa, na osnovu kojih je osmislila i tematsku oznaku "fluks likvida" prepoznaje i u radovima u tehnici tuša na papiru (V. Perunović), mešane tehnike sa fotografijom, crtežom, objektima i raznim tečnostima u koji su oni uronjeni (D. ilić), skulpture koja sadrži u sebi i vodu sa pigmentom (M. Grahovac), skulpturalne instalacije od smrznute vode sa pigmentom (D. Vojvodić), fotografije (A. Ramadanovič), neosnske instalacije sa apliciranim fotografijama (L. Vasiljevič), videa (Multiflex i V. Perunović), performansa (D.Vojvodić) i procesualne biotehnoške instalacije (S. Kojić). Bitno je naglasiti da time ona nečini radikalnan rez spram celokupne prošlosti te manifestacije, vé se svesno nadovezue na koncepcije pratéih izložbi Save Stepanova za prethodna izdanja Bijenala akverela, u kojima su bili zastupljeni radovi umetnika u "proširenom polju akvarela". Pritom, tekstualna elaboracija koncepcije, strukture i selekcije umetnika za izložbu predstavila je visok stepen uvida autorke u institucionalni profil manifestacije za koju je izložba prirđena, u poziciju te manifestacije na istorijskoj mapi manifestacija sličnog tipa u regionu, potencijale njenog razvoja i opasnosti od njenog preuskog medijskog definisanja. Iako je na poziv da bude selektor 10. Bijenala akvarela odgovorila jakom autorskom koncepcijom, Sanja Kojić Mladenov nije prosto iskoristila tu priliku za realizaciju nekog svojoj kustoskoj praksi svojstvenog projekta koji bi bio neutralan u odnosu na kontekst, ili ga prosto negirao. Ona je svoj autorski doprinos usmerila prevashodno na redefiniciju kriterijuma selekcije tematskih okvira, tipova umetničkih praksi i samih umetnika, da bi time ujedno osavremenila profil institucije i uskladila ga sa tipologijom aktuelnih umetničkih kretanja na lokalnoj i međunarodnoj sceni, a i čvršće ga definisala spram mnoštva manifestacija koje izlažu gotovo sve što se na zadovoljavajući način proizvede u nekom medijučijem negovanju su posvećene. Ovaj vid osnaživanja institucije i simboličkog ulaganja u njen razvoj veoma je vredna stvar u današnjem trenutku u kome su institucije umetnosti u Srbiji sve više izvan fokusa i opšte javnosti i organa javne uprave.

Beograd, 6. januar 2014.

Stevan Vuković, Sava Ristović, Gordana Dobrić